

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/262/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115230486
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kresl
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1115230486.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Evou Kresl, v spore žalobcu: LIAISON MARKETING COMPANY LIMITED, P.O.BOX 983, Victoria, Mahé, Republic of Seychelles company number: 003809, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody vo výške 2.700.000,- eur, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej súd nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 03.11.2015, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 03.12.2015, domáhal od pôvodne žalovaných označených ako SR zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Ministerstvom vnútra SR a Generálnou prokuratúrou SR zaplata sumy 2.700.000,- eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania titulom náhrady škody, ušlého zisku a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“).

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.01.2002 štátne orgány Maďarskej republiky zadržali hotovostné peňažné prostriedky žalobcu vo výške 1.167.280,- eur, ktoré vybrali z bankového účtu žalobcu osoby E. L. a K. F. ako oprávnení zástupcovia žalobcu. Dňa 02.12.2004 Generálna prokuratúra SR záznamom č. Y. XXX/XX-X prevzala trestné konanie v trestnej veci proti E. L. a K. F.. Dňa 25.07.2005 PPZ, ÚBOK, odbor Východ Uznesením č. ČVS: PPZ-29/BOK-V-I-2005 začal trestné stíhanie proti E. L. a K. F.. Dňa 15.10.2012 Krajská prokuratúra Košice I uznesením č. 1Kv 8/12-21, právoplatným dňa 10.11.2012, zastavila trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Dňa 14.11.2012 Krajská prokuratúra Košice I uznesením č. 1Kv 8/12, právoplatným dňa 04.12.2012. rozhodla o vrátení zaistených finančných prostriedkov vo výške 1.167.280,- eur žalobcovi. Tieto boli žalobcovi pripísané na účet dňa 19.12.2012. V príčinnej súvislosti so zadržaním finančných prostriedkov žalobcu vznikla žalobcovi škoda, pretože v období od 21.01.2002 do 19.12.2012 žalobca nemohol disponovať so svojimi peňažnými prostriedkami vo výške 1.167.280,- eur. Žiadosťou zo dňa 16.10.2013 žalobca požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. V období od 21.01.2002 do 19.12.2012 žalobca nemohol disponovať so svojimi peňažnými prostriedkami vo výške 1.167.280,- eur. Výšku škody žalobca vyčíslil s poukazom na kurzové rozdiely, v dôsledku ktorých hodnota jeho majetku za dané obdobie sa znížila o 469.492,52 eur. Za dané obdobie mu taktiež patrí úrok z omeškania počnúc dňom 22.01.2002 vrátane a to úrok vo výške 15,5% ročne podľa § 3 vyhlášky MS SR č. 87/1995 Z.z., teda úrok z omeškania vo výške 15,5% ročne zo sumy 1.167,280,- eur od 22.01.2002

do 19.12.2012, čo predstavuje sumu vo výške 1.973.404,84 eur. Výška škody z dôvodu zníženia hodnoty majetku žalobcu a z dôvodu nároku na zaplatenie úrokov z omeškania je vo výške 2.442.897,36 eur. Žalobca si uplatnil žalobou škodu vo výške 2.700.000,- eur, ktorá pozostáva zo skutočnej škody, ušlého zisku a nemajetkovej ujmy spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 19.12.2012 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 23.02.2016, doručenom súdu dňa 29.02.2016, namietla miestnu príslušnosť súdu podľa § 87 písm. b) OSP. Žalobu považovala za neopodstatnenú a nepreskúmateľnú. Nie je zistiteľné zo žaloby, čo má byť dôvodom zodpovednosti štátu za údajne spôsobenú škodu, nie je konkretizované žiadne rozhodnutie konkrétneho orgánu, ktoré má byť nezákonné resp. v čom má spočívať nesprávny úradný postup, ktorého orgánu a ktorý orgán verejnej moci takýto nesprávny úradný postup skonštatoval, čím chýba základná podmienka konania o náhrade škody a to právny titul. Nepreskúmateľný je aj výška škody. Zadržaná suma, ktorú zadržali colné orgány Maďarskej republiky, bola do Slovenskej republiky prevedená až 01.06.2012. Slovenská republika tak mala v držbe tieto zadržané finančné prostriedky len v období od 01.06.2012 do 19.12.2012. Skutočnosť, že trestné stíhanie obvinených, ktorí vystupovali v spornej finančnej transakcii, bolo zastavené, nezakladá automaticky nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

4. Pôvodne žalovaná SR zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 10.03.2016, doručenom súdu dňa 14.03.2016, uviedla, že žaloba má podstatné defekty spočívajúce najmä absenciu presnej špecifikácie právneho titulu v súlade s § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., v príčinnej súvislosti s ktorým mala žalobcoví vzniknúť škoda, náhrady ktorej sa v konaní domáha. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zo žiadosti musí byť okrem iného zrejmy titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha žalobca, čo však v žalobe absentuje. Namietala pasívnu vecnú legitimitáciu, pretože za Slovenskú republiku nemôžu konať tri rôzne orgány. Podľa jej názoru je v danom prípade príslušná na konanie Generálna prokuratúra SR a nie Ministerstvo spravodlivosti SR.

5. Pôvodne žalovaná SR zastúpená Ministerstvom vnútra SR v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 14.04.2016, doručenom súdu dňa 22.04.2016, namietala pasívnu vecnú legitimitáciu, pretože Slovenská republika nemôže byť označená ako účastníčka viackrát. Štát nemôže sám so sebou plniť spoločne a nerozdielne, preto žaloba trpí vadou. Namietala, že Ministerstvo vnútra SR nie je oprávnené v danom konaní konať. Žalobca nešpecifikoval titul, z ktorého si nárok na náhradu škody uplatňuje, nie je zjavné, či si uplatňuje nárok z titulu nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, neuviedol žiadne konkrétne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, ktoré rozhodnutie alebo postup považuje za nezákonné alebo nesprávne. Žalobca len všeobecne popísal súvisiace trestné stíhanie a zaistenie finančných prostriedkov. Žiaden orgán doposiaľ nevyhodnotil zadržanie finančných prostriedkov ako nezákonné. Ani žalobca neuviedol, že samotné zadržanie finančných prostriedkov bolo v rozpore so zákonom. Rozporovala taktiež výšku škody. Z dôvodu neexistencie predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu súčasne mala za to, že zodpovednosť štátu nevznikla. Vzniesla námietku premlčania, nakoľko peňažné prostriedky boli zaistené dňa 21.01.2002 a teda premlčacia doba uplynula dňa 21.01.2005.

6. Uznesením č.k. 4C/262/2015-72 zo dňa 13.10.2016 súd podanie žalobcu odmietol, z dôvodu, že žalobca nedoplnil neúplné podanie vo veci samej (žalobu) ani na základe uznesenia súdu a ide o nedostatky, pre ktoré nie je možné v konaní pokračovať s poukazom na § 129 ods. 3 CSP.

7. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 8Co/27/2017-128 zo dňa 28.09.2017 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, s odôvodnením, že je povinnosťou súdu konať s tým štátnym orgánom, do pôsobnosti ktorého uplatnený nárok patrí.

8. Uznesením č.k. 4C/262/2015-151 zo dňa 26.06.2018 súd rozhodol, že v konaní bude pokračovať s účastníkom konania na strane žalovaného Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR.

9. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom žalobca prostredníctvom svojho zástupcu uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení, žalobu považuje za skutkovo aj právne za zrozumiteľnú. Výšku škody odvodzuje žalobca od okamihu, kedy mu boli peňažné prostriedky zadržané. Žalovaný záznamom prevzal trestné konanie dňa 02.12.2004 a tým vstúpil do všetkých práv a povinností v trestnom konaní. Činnosťou štátnych orgánov nemohol žalobca nakladať s vlastnými finančnými prostriedkami a to odo dňa ich zadržania od 21.01.2002 do 19.12.2012, kedy boli tieto finančné prostriedky štátom vrátené. Úkonmi orgánov štátnej moci tak bol žalobca zbavený práva disponovať s vlastným majetkom a mať z tejto dispozície úžitok. Tým, že žalovaný nepodal v trestnej veci obžalobu, sám uznal, že zadržanie peňazí bolo nezákonné.

13. Poverený zástupca žalovaného v konaní pred súdom uviedol, že doposiaľ neboli odstránené vady žaloby, preto je ťažké kvalifikovane sa vyjadriť k podanému návrhu. Základným predpokladom pre uznanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je existencia či už nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu. Zo žaloby nie je zrejmé, ktoré rozhodnutie žalobca považuje za nezákonné alebo ktorý úradný postup označuje za nezákonný a ktorého orgánu sa toto rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup týka. Žalobca napriek oboznámeniu sa s vyjadreniami žalovaného ako aj pôvodne žalovaných predovšetkým s námietkou nedostatočnej špecifikácie titulu, z ktorého si podľa zákona č.514/2003 žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu škody, tento doposiaľ neuviedol a nešpecifikoval. Poukázala na skutočnosť, že zástupca žalobcu je advokát, preto muselo byť žalobcovi po právnej stránke zrejmé, čo je v konaní namietané, napriek tomu sa v konaní adekvátne nevyjadril a právny titul neuviedol. Z tohto dôvodu žalobu žiadala zamietnuť.

14. Podľa § 219 ods. 1 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

15. Súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov, najmä žaloby, potvrdenia o existencii žalobcu company number 003809, uznesenia KP Košice I č. 1Kv 8/12 zo 14.11.2012, žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalobcu zo 16.10.2013, postúpenia žiadosti žalobcu z MS SR č. XXXXX/XXXX/XX, postúpenia žiadosti žalobcu z MV SR č. R.-S.-XXXX/XXXXXX, postúpenia žiadosti žalobcu z MV SR č. F.-S.-J.-XXX/XXXX, listu GP SR č. XV/5 Spr 175/13, výzvy na doplnenie žiadosti MS SR č. XXXXX/XXXX/XX, vyjadrenie MS SR z 05.03.2014, postúpenia žiadosti žalobcu z MS SR č. XXXXX/XXXX/XX, postúpenia žiadosti žalobcu z MV SR č. F.-S.-J.-XXX/XXXX-X, vyrozumiení MS SR č. XXXXX/XXXX/XX, vyrozumiení MV SR č. F.-S.-J.-XXX/XXXX-X, žiadosti žalobcu MS SR zo 06.06.2014, odpovede MS SR č. XXXXX/XXXX/XX z 13.06.2014, potvrdenia o spoločnosti žalobcu z 27.09.2018, ako aj písomných a ústnych vyjadrení žalobcu a povereného zástupcu žalovaného; z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

16. Uznesením Krajskej prokuratúry Košice I č. 1Kv 8/12 zo dňa 14.11.2012, právoplatným dňa 04.12.2012, vrátila Krajská prokuratúra Košice I zaistené finančné prostriedky vo výške 1.167.280,- eur žalobcovi. Tieto finančné prostriedky boli zaistené dňa 21.01.2002 štátnymi orgánmi Maďarskej republiky pri pokuse o ich prevoz na územie Slovenskej republiky E. L. a K. F.. Dňa 02.12.2004 bolo Generálnou prokuratúrou SR prevzaté trestné konanie proti obvineným E. L. a K. F.. Uznesením vyšetrovateľa PPZ, ÚBOK Košice, odbor Východ ČVS: J.-XX/BOK-Y.-A.-XXXX zo dňa 25.07.2005 bolo začaté trestné stíhanie proti E. L. a K. F.. Na základe právnej pomoci boli zaistené peňažné prostriedky vyžiadané z Maďarskej republiky, ktoré boli Krajskej prokuratúre Košice I odstúpené dňa 01.06.2012. Dňa 15.10.2012 Krajská prokuratúra Košice I uznesením č. 1Kv 8/12-21, právoplatným dňa 10.11.2012, zastavila trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku obvineným E. L. a K. F.. Žalobca žiadosťou zo dňa 16.10.2013 požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Jeho žiadosť bola opakovane odstúpená z Ministerstva spravodlivosti SR Ministerstvu vnútra SR a Generálnej prokuratúre SR, s tým, že nárok žalobcu nebol uspokojený. Vzhľadom k tomu, že podľa žalobcu nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom štátnych orgánov bolo žalobcovi znemožnené v období od 21.01.2002 do 19.12.2012 nakladať a disponovať so svojimi peňažnými prostriedkami vo výške 1.167.280,- eur,

žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., pričom výšku škody žalobca vyčíslil s poukazom na kurzové rozdiely, v dôsledku ktorých hodnota jeho majetku za dané obdobie sa znížila o 469.492,52 eur a zároveň mu za dané obdobie patrí aj úrok z omeškania počnúc dňom 22.01.2002 vrátane a to úrok vo výške 15,5% ročne podľa § 3 vyhlášky MS SR č. 87/1995 Z.z., teda úrok z omeškania vo výške 15,5% ročne zo sumy 1.167,280,- eur od 22.01.2002 do 19.12.2012, čo predstavuje sumu vo výške 1.973.404,84 eur. Celkovo si žalobca v žalobe uplatnil náhradu škody vo výške 2.700.000,- eur, ktorá pozostáva zo skutočnej škody, ušlého zisku a nemajetkovej ujmy spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 19.12.2012 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

17. Podľa ustanovenia § 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

18. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

19. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

20. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

21. Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

22. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

23. Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

24. Podľa ustanovenia § 6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

25. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym

úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

26. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

27. Podľa ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

28. Podľa ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

29. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

30. Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

31. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak

32. Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

33. Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom živote.

34. Podľa ustanovenia § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

35. Podľa ustanovenia § 18 ods. 3 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom.

36. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len nariadenie č. 87/1995 Z.z.).

37. Podľa prechodného ustanovenia § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

38. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 31. januáru 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu; t. j. platná ku dňu 19.12.2012, platná od 11.07.2012 do 31.03.2013, (zdroj: www.nbs.sk) bola 0,75 % + zvýšená o 8 percentuálnych bodov v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, čo predstavuje zákonnú výšku úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne, tak, ako si žalobca správne uvedený úrok z omeškania i uplatnil.

40. Súd, na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

41. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi boli dňa 21.01.2002 zaistené finančné prostriedky vo výške 1.167.280,- eur štátnymi orgánmi v Maďarskej republike, ako ani že tieto finančné prostriedky boli žalobcovi vrátené na základe uznesenia Krajskej prokuratúry Košice I č. 1Kv 8/12 zo dňa 14.11.2012, právoplatným dňa 04.12.2012.

42. Spornou v konaní bola otázka, či žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody voči štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu zaistenia finančných prostriedkov žalobcu vo výške 1.167.280,- eur v období od 21.01.2002 do 19.12.2012 a ak áno, v akej výške je tento nárok žalobcu.

43. Súd pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal predovšetkým zo zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa tohto zákona štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zadržaním, zatknutím alebo iným obmedzením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o

ochrannom opatrení alebo o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom, pričom tejto zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

44. Podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu a to pri splnení troch podmienok, ktorými sú - nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, pričom tieto tri podmienky musia byť splnené kumulatívne.

45. Prvou a základnou podmienkou podľa § 6 citovaného zákona je teda existencia právoplatného alebo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo ako nezákonné zrušené alebo zmenené, pričom právo na náhradu škody možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. V prípade nesprávneho úradného postupu sa v zmysle § 9 citovaného zákona vyžaduje, aby došlo k porušeniu povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, alebo nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb, pričom pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

46. Žalobca v konaní nešpecifikoval ani nekonkretizoval žiadne rozhodnutie, ktoré považuje za nezákonné a v dôsledku ktorého by mu mal vzniknúť nárok na náhradu škody, ktorej sa v konaní domáha. Rovnako žalobca neuviedol ani žiadny konkrétny úradný postup, ktorý považuje za nesprávny a ktorý by mal zakladať nárok na náhradu škody. Neuviedol ani žiadne skutkové okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, ktorého rozhodnutie považuje za nezákonné alebo ktorý postup považuje za nesprávny.

47. Súd zdôrazňuje, že žalobca neuviedol ani nekonkretizoval žiaden právny titul napriek tomu, že bol súdom opakovane vyzývaný na doplnenie žaloby, žalobcovi boli taktiež zaslané rozhodnutia žalovaného (ako aj ostatných pôvodne žalovaných), v ktorých žalovaní opakovane namietali, že žalobca neuviedol základnú podmienku pre priznanie nároku na náhradu škody a to právny titul. Už len z uvedeného dôvodu súd nemohol nároku žalobcu uplatnenom v konaní vyhovieť a priznať žalobcovi náhradu škody voči štátu, keď nie je zrejmé, titulom ktorého rozhodnutia alebo úradného postupu sa žalobca domáhal tohto nároku.

48. Pri námietke žalobcu, ktorou v konaní pred súdom žiadal súd o poskytnutie lehoty na vyjadrenie sa, je potrebné poukázať na to, že konanie je na súde vedené od roku 2015, t.j. viac ako tri roky, počas ktorých bol žalobca opakovane vyzývaný na preukázanie svojho nároku a na uvedenie podstatných skutočností, predovšetkým na konkretizovanie titulu, na základe ktorého sa domáha nároku na náhradu škody, avšak žalobca nevedel počas celého konania svoj nárok odôvodniť a neuviedol ani len základnú náležitosť, ktorou je špecifikácia právneho titulu, od ktorého svoj nárok odvodzuje.

49. Súd preto návrhu žalobcu na poskytnutie lehoty na vyjadrenie nemohol vyhovieť a to predovšetkým s poukazom na ustanovenie § 153 CSP, podľa ktorého sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, pričom tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Keďže žalobca neuviedol doposiaľ ani len základné náležitosti žaloby a to riadnu špecifikáciu svojho nároku spočívajúcu v uvedení konkrétneho právneho titulu, od ktorého odvodzuje svoj nárok, súd nemohol poskytnúť žalobcovi ďalšiu lehotu na vyjadrenie sa a doplnenie základných náležitostí žaloby a z tohto dôvodu odročiť pojednávanie, nakoľko by tým neúmerne predlžoval súdne konanie a spôsoboval neodôvodnené prieťahy v súdnom konaní, pričom poukazuje na ustanovenie § 183 CSP, v zmysle ktorého súd môže pojednávanie odročiť len z dôležitých dôvodov, čo poskytnutie ďalšej lehoty na uvedenie základnej náležitosti spočívajúcej v konkretizovaní právneho titulu odôvodňujúceho nárok žalobcu rozhodne

nemožno považovať, najmä ak žalobca už bol vyslovene súdom vyzvaný, aby uviedol konkrétny právny titul, od ktorého svoj nárok odvodzuje. Súd v konaní postupoval v zmysle ustanovenia § 157 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu veci.

50. Rovnako súd nemohol vyhovieť žiadosti žalobcu o poskytnutie lehoty na zvolenie si právneho zástupcu, nakoľko žalobca mal viac ako tri roky čas a priestor na zvolenie si právneho zástupcu, avšak tak neučinil a navyše v konaní za žalobcu konal ako osoba oprávnená konať za žalobcu advokát, ktorý je riadne zapísaný do zoznamu advokátov vedený Slovenskou advokátskou komorou, pôsobiaci a vykonávajúci advokátsku prax.

51. Z uvedených dôvodov súd požiadavky žalobcu, za ktorého ako oprávnená osoba v mene spoločnosti konal v súdnom konaní od počiatku advokát, spočívajúce v poskytnutí lehoty na vyjadrenie sa a na zvolenie si právneho zástupcu, vyhodnotil ako účelové a zavádzajúce, preto im súd nevyhovel.

52. Napriek skutočnosti, že žalobca neuviedol žiadne konkrétne nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, od ktorého odvodzuje uplatnený nárok na náhradu škody, súd z opatrnosti posúdil rozhodnutia vydané v rámci trestného konania ohľadom trestného stíhania a vrátenia zaistených finančných prostriedkov, ktoré žalobca v žalobe uvádzal ako aj postup orgánov činných v trestnom konaní, ktorý žalobca stručne uviedol, pričom dospel k záveru, že žiadne z rozhodnutí, ktoré žalobca v žalobe uviedol, t.j. rozhodnutie Generálnej prokuratúry SR č. VGPT397/04-9 zo dňa 02.12.2004, uznesenie PPZ, ÚBOK, ČVS: J.-XX/BOK-Y.-A.-XXXX ako ani uznesenie Krajskej prokuratúry Košice I č. 1Kv/8/12-21 nebolo zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť. Súd zdôrazňuje, že žiaden príslušný orgán nevyhodnotil zaistenie finančných prostriedkov ako rozhodnutie v rozpore so zákonom. Navyše žalobca ani pri jednom z uvedených rozhodnutí nepreukázal, či podal proti takémuto podľa jeho názoru nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov, pretože len v takom prípade, t.j. v prípade podania riadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu, je možné priznať nárok na náhradu škody s poukazom na § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

53. Súd ďalej zdôrazňuje, že rozhodnutie o zaistení peňažných prostriedkov zo dňa 21.01.2002 bolo rozhodnutie štátnych orgánov Maďarskej republiky, preto Slovenská republika nemôže niesť zodpovednosť za takéto rozhodnutie. Taktiež rozhodnutie o vznesení obvinenia voči osobám E. L. a K. F. bolo rozhodnutie štátnych orgánov Maďarskej republiky, za ktoré nie je možné uplatňovať si nárok na náhradu škody voči Slovenskej republike podľa zákona č. 514/2003 Z.z. V zmysle citovaného zákona Slovenská republika zodpovedá za nezákonné rozhodnutia a nesprávny úradný postup orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci v Slovenskej republike a nie za nezákonné rozhodnutia a nesprávny úradný postup orgánov verejnej moci v iných krajinách.

54. K namietanému nesprávne úradnému postupu, ktorý však žalobca v konaní žiadnym spôsobom nekonkretizoval ani neuviedol, ktorý orgán sa vôbec mal dopustiť údajného nesprávneho úradného postupu, súd nad rámec svojich povinností uvádza, že žalobca nie len že neuviedol žiaden konkrétny nesprávny úradný postup ale z vykonaného dokazovania ani nevyplýva, že by počas celého trestného konania, ktoré bolo vedené voči osobám E. L. a K. F. a v rámci ktorého boli zaistené finančné prostriedky žalobcu, bolo skonštatované, že v trestnom konaní došlo k nečinnosti alebo k porušeniu povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, k zbytočným priesťahom v konaní alebo k inému nezákonnému zásahu do práv žalobcu, nakoľko pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na priesťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priesťahy, vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru prokurátorom, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, avšak žiadny takýto dôkaz z vykonaného dokazovania nevyplýval.

55. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie ani len prvej základnej podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu.

56. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom musia byť splnené kumulatívne, pričom nesplnením čo len jednej z nich nie je daná zodpovednosť štátu, súd dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre zodpovednosť žalovanej za škodu.

57. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval nárok žalobcu na náhradu škody za nedôvodný a preto žalobu v celom rozsahu zamietol, tak, ako je uvedené v prvom výroku enunuciátu rozsudku.

58. Keďže súd žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania prvej podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu a to existencie nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, nezaoberal sa podrobne uplatnenou výškou náhrady škody, nakoľko to bolo neúčelné a logicky ani príčinnou súvislosťou medzi vznikom škody a existenciou nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu.

59. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v druhom výroku enunuciátu rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej súd nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Žalovaná mala v konaní plný úspech, preto jej podľa § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak vzhľadom k tomu, že žalovaná si trovy konania neuplatnila a zo súdneho spisu žiadne trovy žalovanej ani nevyplývajú, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti prvému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti druhému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.